

derfor undret mig at høre den Fordring blive stillet her, at der skulde kunne produceres en feilfri Hest. Nei, en saadan gives ikke, og selv om man kunde fremvise en Hest, der tilshneladende var feilfri, Noget, hvorom der dog altid kan reise sig en meget stor Strid, vilde den dog ganske vist være i Besiddelse af Feil, som man ikke saae, og som vare af den Bessaffenhed, at dens tilshneladende Feilfrihed ingen Betydning havde. Det forekommer mig i det Hele, at der ikke fra den Tid, der ligger imellem ifjor og nu, eller fra den Maade, hvorpaa den nuværende Bestyrelse har behandlet Stutteriet, eller fra de Forventninger, som man i Genhold til, hvad der nu foreligger, med Nette tør nære, kan hentes nogen virkelig væsentlig og vægtig Grund for at nægte Stutteriets fremtidige Bestaaen. En ganske anden Sag er det, naar man spørger om Principer og i Henseende til Stutteriet har en Overbeviisning, som man ikke vil fravige; thi en saadan Overbeviisning antager jeg ikke, at det kan nytte her at bekæmpe, endssjændt der fra den anden Side kunde anføres overordentlig Meget derimod og føres en overordentlig vidtløftig Discussion derom. Jeg troer ikke, at Noget vil lade sig rocke i sin Overbeviisning i saa Henseende og jeg skal derfor ikke indlede en fornyet, vidtløftig Forhandling i den Retning. Hvad jeg her har udtalt, har jeg dog fundet det rigtigt at fremkomme med efter de Udtalelser, der ere faldne her idag om Stutterisagen.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Sage: Jeg havde virkelig troet, at det, naar jeg talte om en „feilfri Hest“, var overflødigt at tilføie, at jeg meget godt veed, at der, ligesaa lidt som der findes feilfrie Mennener, findes feilfrie Heste. Jeg troede, at alle de ærede Medlemmer vilde vide, at jeg ikke meente Andet med det af mig brugte Udtryk, end hvad man kalder en udmærket Hest. — Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylv. Tørgensen) gjorde et Ansald paa mig, hvortil jeg kun vil sige, at,

naar han gjør det næste Gang, vil hans Ansald ikke tabe Noget i Styrke ved, at han, naar han f. Ex. angiver en Unøiagtighed, ikke indskrænker sig til at tale om den i almindelige Udtryk; thi dette har ikke saamegen Vægt, som naar han bestemt paaviser den. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har bragt et nyt Pys ind i Sagen. Han er imod Stutteriet; han samstemmer med mig og de andre Medlemmer, som ere imod det; men han har dog fundet, at det paa Grund af Tidsomstændigheder, paa Grund af Jernbanen i Jylland er bedre at give 10,000 Rd. for eet Aar, dog ogsaa kun for eet Aar, vel at mærke. Derved er Stutterisagen afluttet for hans Bedkommende; da er han sikker paa Jernbanens Forsættelse, og dernæst siger han: Nei, de 10,000 Rd. gav jeg kun for denne Gang; det var ikke for Sagens Skyld, jeg gav dem, og heller ikke, fordi jeg troede, at Ministeren havde Nei; men han skulde have dem i Afgift, fordi han forberedede Jernbaneanlægene i Jylland. Det ærede Medlem maa imidlertid lægge Mærke til, at der gaar næsten 10,000 Rd. mere med, idet Renterne af Stutteriets Bygninger, af Forderne og Bestandens Værdi repræsenterer denne Sum, og jeg veed nu ikke, om det ærede Medlem ikke skulde synes, at 20,000 Rd., eller circa 20,000 Rd., ere for Meget for de jydsk Baner, thi i saa Tilfælde var der jo endnu Gaab om, at han vildestemme for vort Forslag, hvad han erklærede, at han vilde have gjort, naar ikke disse jydsk Baner vare komne iveien.

Ordføreren: De fleste af de Forslag, som foreligge til Forhandling, have været saa udførlig omtalte fra forskjellige Sider, baade fra deres Side, som have været for, og fra deres Side, som have været imod dem, at jeg kan indskrænke mig til ganske korte Bemærkninger med Hensyn til dem. Jeg har endnu ikke havt Leilighed til at udtale mig om det Vædringsforslag, som er stillet af 3 ærede Medlemmer med Hensyn til Controllen ved Limfjordsfiskeriet. Jeg maa overhovedet tilstaae, at jeg befunder mig i en meget vanskelig Stilling med Hensyn til dette Forslag,